

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 184 (XXVIII) — Nr. 865

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 31 octombrie 2016

SUMAR

Nr.

Pagina

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

Decizia nr. 426 din 21 iunie 2016 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 3 alin. (2), art. 10 și art. 11 din Legea nr. 164/2014 privind unele măsuri pentru accelerarea și finalizarea procesului de soluționare a cererilor formulate în temeiul Legii nr. 9/1998 privind acordarea de compensații cetățenilor români pentru bunurile trecute în proprietatea statului bulgar în urma aplicării Tratatului dintre România și Bulgaria, semnat la Craiova la 7 septembrie 1940, precum și al Legii nr. 290/2003 privind acordarea de despăgubiri sau compensații cetățenilor români pentru bunurile proprietate a acestora, sechestrate, reținute sau rămase în Basarabia, Bucovina de Nord și Ținutul Herța, ca urmare a stării de război și a aplicării Tratatului de Pace între România și Puterile Aliate și Asociate, semnat la Paris la 10 februarie 1947, și pentru modificarea unor acte normative 2-7

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

1.150/160. — Ordin al ministrului transporturilor și al ministrului afacerilor interne privind modificarea și completarea Ordinului ministrului administrației și internelor și al ministrului transporturilor și infrastructurii nr. 108/368/2010 pentru aprobarea Procedurilor de suspendare a dreptului de utilizare a unui autovehicul prin reținerea certificatului de înmatriculare și a plăcuțelor cu numărul de înmatriculare 8-16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 426

din 21 iunie 2016

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 3 alin. (2), art. 10 și art. 11 din Legea nr. 164/2014 privind unele măsuri pentru accelerarea și finalizarea procesului de soluționare a cererilor formulate în temeiul Legii nr. 9/1998 privind acordarea de compensații cetățenilor români pentru bunurile trecute în proprietatea statului bulgar în urma aplicării Tratatului dintre România și Bulgaria, semnat la Craiova la 7 septembrie 1940, precum și al Legii nr. 290/2003 privind acordarea de despăgubiri sau compensații cetățenilor români pentru bunurile proprietate a acestora, sechestrate, reținute sau rămase în Basarabia, Bucovina de Nord și Ținutul Herța, ca urmare a stării de război și a aplicării Tratatului de Pace între România și Puterile Aliate și Asociate, semnat la Paris la 10 februarie 1947, și pentru modificarea unor acte normative

Mona-Maria Pivniceru	— președinte
Petre Lăzăroiu	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Simina Popescu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu Drăgănescu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 3 și art. 10 alin. (1)—(3) din Legea nr. 164/2014 privind unele măsuri pentru accelerarea și finalizarea procesului de soluționare a cererilor formulate în temeiul Legii nr. 9/1998 privind acordarea de compensații cetățenilor români pentru bunurile trecute în proprietatea statului bulgar în urma aplicării Tratatului dintre România și Bulgaria, semnat la Craiova la 7 septembrie 1940, precum și al Legii nr. 290/2003 privind acordarea de despăgubiri sau compensații cetățenilor români pentru bunurile proprietate a acestora, sechestrate, reținute sau rămase în Basarabia, Bucovina de Nord și Ținutul Herța, ca urmare a stării de război și a aplicării Tratatului de Pace între România și Puterile Aliate și Asociate, semnat la Paris la 10 februarie 1947, și pentru modificarea unor acte normative, excepție ridicată de Doina Șencu, Victor Șencu și Simona Chiran în Dosarul nr. 30.134/299/2015 al Judecătoria Sectorului 1 București, care formează obiectul Dosarului nr. 1.356D/2015 al Curții Constituționale.

2. La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită. Magistratul-asistent referă asupra cauzei și arată că, la dosar, partea Autoritatea Națională pentru Restituirea Proprietăților a transmis note scrise prin care susține respingerea excepției de neconstituționalitate.

3. Președintele dispune a se face apelul și în Dosarul nr. 1.366D/2015, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 3 alin. (2) și art. 10 alin. (1)—(4) și (6) din Legea nr. 164/2014, excepție ridicată de Mariana Caimacan în Dosarul nr. 6.630/3/2013* al Tribunalului București — Secția a II-a (fosta Secție a IX-a) contencios administrativ și fiscal,

și în Dosarul nr. 1.891D/2015 având ca obiect excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 3, art. 10 și art. 11 alin. (3) din Legea nr. 164/2014, excepție ridicată de Maria Leahu, Adrian Sever Leahu, Corin Leahu, Rudolf Marcel Mixich în Dosarul nr. 86.785/299/2015 al Judecătoria Sectorului 1 București.

4. La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

5. Magistratul-asistent referă asupra cauzelor și arată că, la dosare, partea Autoritatea Națională pentru Restituirea Proprietăților a transmis note scrise prin care susține respingerea criticilor de neconstituționalitate.

6. Având în vedere obiectul parțial identic al excepțiilor de neconstituționalitate, Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea dosarelor. Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu măsura conexării cauzelor. Curtea, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea dosarelor nr. 1.366D/2015 și nr. 1.891D/2015, la Dosarul nr. 1.356D/2015, care a fost primul înregistrat.

7. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, sens în care invocă Deciziile Curții Constituționale nr. 855 și nr. 865, ambele din 10 decembrie 2015, și nr. 14 din 19 ianuarie 2016.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

8. Prin Încheierea din 8 septembrie 2015, pronunțată în Dosarul nr. 30.134/299/2015, **Judecătoria Sectorului 1 București a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 3 și art. 10 alin. (1)—(3) din Legea nr. 164/2014 privind unele măsuri pentru accelerarea și finalizarea procesului de soluționare a cererilor formulate în temeiul Legii nr. 9/1998 privind acordarea de compensații cetățenilor români pentru bunurile trecute în proprietatea statului bulgar în urma aplicării Tratatului dintre România și Bulgaria, semnat la Craiova la 7 septembrie 1940, precum și al Legii nr. 290/2003 privind acordarea de despăgubiri sau compensații cetățenilor români pentru bunurile proprietate a acestora,**

sechestrare, reținute sau rămase în Basarabia, Bucovina de Nord și Ținutul Herța, ca urmare a stării de război și a aplicării Tratatului de Pace între România și Puterile Aliate și Asociate, semnat la Paris la 10 februarie 1947, și pentru modificarea unor acte normative. Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Doina Șencu, Victor Șencu și Simona Chiran într-o cauză având ca obiect o contestație la executare, împotriva executării silită începute în baza titlului executoriu reprezentat de Sentința civilă nr. 1.062 din 26 iunie 2014 a Tribunalului Dâmbovița, definitivă, prin care Autoritatea Națională pentru Restituirea Proprietăților a fost obligată la plata unei sume reprezentând tranșa a doua din compensațiile bănești stabilite prin Hotărârea Instituției Prefectului Dâmbovița pentru Aplicarea Legii nr. 290/2003.

9. Prin Încheierea din 1 septembrie 2015, pronunțată în Dosarul nr. 6.630/3/2013*, **Tribunalul București — Secția a II-a (fostă Secția a IX-a) contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 3 alin. (2) și art. 10 alin. (1)—(4) și (6) din Legea nr. 164/2014.** Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Mariana Caimacan într-o cauză având ca obiect pretenții.

10. Prin Încheierea din 9 noiembrie 2015, pronunțată în Dosarul nr. 86.785/299/2015, **Judecătoria Sectorului 1 București a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 3, art. 10 și art. 11 din Legea nr. 164/2014.** Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Maria Leahu, Adrian Sever Leahu, Corin Leahu, Rudolf Marcel Mixich, într-o cauză având ca obiect soluționarea unei contestații la executare.

11. **În motivarea excepțiilor de neconstituționalitate,** autorii susțin, în esență, că instituirea unui nou termen, de 5 ani, pentru plata eșalonată a despăgubirilor nu este rezonabilă și afectează dreptul fundamental de proprietate, în condițiile în care, în temeiul Legii nr. 9/1998, al Legii nr. 290/2003, cu modificările și completările ulterioare, și al Legii nr. 393/2006, statul român s-a obligat să plătească foștilor proprietari și moștenitorilor acestora compensații pentru anumite imobile abandonate pe foste teritorii ale României. Astfel, prevederile art. 10 din Legea nr. 164/2014, care instituie noi termene de soluționare a cererilor formulate în baza Legii nr. 290/2003 încalcă cerința termenului rezonabil și dreptul de proprietate privată, având în vedere că statul român era obligat să procedeze la achitarea eșalonată a despăgubirilor stabilite prin hotărârile comisiei județene de aplicare a Legii nr. 290/2003.

12. În același timp, autorii excepției susțin că Legea nr. 164/2014 produce efecte juridice retroactive și pune în pericol grav securitatea raporturilor juridice. Prin adoptarea acestei legi are loc o intruziune a statului în desfășurarea unor procese civile, care creează un dezechilibru între părțile din proces sau chiar „înlătură o cale eficientă de soluționare a pretențiilor reclamantului”. Astfel, persoanele îndreptățite la despăgubiri au fost nevoite să promoveze acțiuni civile pe rolul instanțelor judecătorești pentru a obliga statul român să respecte o obligație legală, pentru ca, ulterior, să poată trece la executarea silită pentru a-și vedea creanțele realizate. Prin urmare, prin eșalonarea plății, se împiedică sistematic, justificat doar de argumente de conjunctură, realizarea acestor creanțe împotriva statului. Or, o asemenea reglementare este în contradicție cu jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, potrivit căreia complexitatea procedurii interne de

executare sau a sistemului bugetar public nu este de natură să exonereze statul de la obligația sa de a garanta tuturor dreptul de a fi executate, într-un termen rezonabil, acele hotărâri judecătorești care sunt obligatorii și executorii. Nu este permis autorităților statului de a se preleva de lipsa de fonduri sau a altor resurse pentru a nu onora debitul stabilit prin hotărâre judecătorească.

13. Invocând dispozițiile art. 44 alin. (2) din Constituție, autorii mai susțin că deciziile definitive de plată a despăgubirilor au dat naștere unui drept de creanță asupra statului care beneficiază de protecție constituțională, dând naștere în patrimoniul persoanelor îndreptățite, unui „*bun*”, în sensul art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

14. Intrarea în vigoare a Legii nr. 164/2014 potrivit căreia executarea integrală a unei creanțe asupra statului are loc în decursul a 5 ani, în tranșe anuale egale, începând cu 1 ianuarie 2015, în contextul în care Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 10/2013, care viza aceeași situație, a fost declarată neconstituțională, nu respectă exigențele termenului rezonabil ce se circumscrie noțiunii de proces echitabil, care include și faza executării, afectând, în acest mod, drepturi fundamentale ale cetățeanului, respectiv dreptul la un proces echitabil și dreptul de proprietate. Autorii apreciază, astfel, că prevederile legale criticate nesocotesc în mod flagrant Decizia Curții Constituționale nr. 528 din 12 decembrie 2013 și aduc astfel atingere dispozițiilor art. 147 alin. (4) din Constituție. De asemenea, măsura instituită prin legea criticată, de reeșalonare a unor debite ale statului pe o durată de 5 ani, nu poate fi considerată una de natură a menține un just echilibru între interesele debitorului — statul și cele ale creditorului — persoana îndreptățită la despăgubiri, ci, dimpotrivă, se poate aprecia că persoana îndreptățită suportă o sarcină disproporționată și excesivă în privința dreptului său de a beneficia de despăgubirile acordate prin lege.

15. Referitor la dispozițiile art. 53 alin. (1) din Constituție, autorii susțin că nu este oportun să se solicite unei persoane care a obținut, în urma unei proceduri judiciare, o creanță împotriva statului, să inițieze ulterior o executare silită pentru a obține o reparație, iar în asemenea cazuri, statul, prin autoritățile sale, trebuie să ia toate măsurile necesare executării, iar sistemul bugetar al statului, lipsa de fonduri sau a altor resurse nu îl pot scuti de obligația sa. În acest context, o omisiune din partea autorităților publice de a se conforma, într-un termen rezonabil, unei hotărâri definitive determină o încălcare a prevederilor art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și a celor cuprinse în art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenție, în special când obligația de executare a deciziei aparține unei autorități administrative.

16. Distinct, autorii excepției susțin că, prin art. 10 alin. (6) din Legea nr. 164/2014 este reglementat un nou înscris denumit „*titlu de plată*”, prin care titlurile executorii existente (hotărârile comisiilor județene validate și hotărârile judecătorești) sunt lipsite de forță executorie, aspect care atrage în sarcina creditorilor noi proceduri judiciare pentru recuperarea creanțelor deja recunoscute, ceea ce contravine prevederilor Convenției pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

17. Referitor la dispozițiile art. 11 din Legea nr. 164/2014, autorii susțin că acestea sunt neconstituționale, deoarece, astfel cum rezultă din jurisprudența Curții Constituționale și a Curții

Europene a Drepturilor Omului, executarea unei hotărâri judecătorești nu poate fi amânată de debitor, în mod unilateral, fără acordul creditorului.

18. În susținerea criticilor de neconstituționalitate sunt invocate aspecte din jurisprudența Curții Constituționale, spre exemplu, Decizia nr. 88 din 27 februarie 2014, Decizia nr. 458 din 31 martie 2009, Decizia nr. 6 din 11 noiembrie 1992, Decizia nr. 50 din 21 martie 2000, precum și din jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, spre exemplu, Hotărârea din 17 iunie 2003 pronunțată în Cauza *Ruianu împotriva României*, Hotărârea din 27 mai 2004, pronunțată în Cauza *Metaxas împotriva Greciei*, Hotărârea din 7 mai 2002, pronunțată în Cauza *Burdov împotriva Rusiei*, Hotărârea din 28 iulie 1999, pronunțată în Cauza *Immobiliare Saffi împotriva Italiei*, Hotărârea din 24 martie 2005 pronunțată în Cauza *Șandor împotriva României*, Hotărârea din 19 martie 1997, pronunțată în Cauza *Hornsby împotriva Greciei*, Hotărârea din 19 octombrie 2000, pronunțată în Cauza *Ambruosi împotriva Italiei*.

19. **Judecătoria Sectorului 1 București** consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, sens în care invocă jurisprudența Curții Constituționale referitoare la soluționarea excepțiilor de neconstituționalitate a prevederilor legale ce reglementează eșalonarea plății unor sume prevăzute în titluri executorii, având ca obiect plata unor creanțe asupra statului. Legea nr. 164/2014 devine aplicabilă în raport de stadiul de soluționare a cererilor înregistrate în baza Legii nr. 290/2003 și Legii nr. 9/1998, în raport de data intrării acesteia în vigoare, neaplicându-se retroactiv actelor administrative emise înainte de intrarea acesteia în vigoare. În cazul acestora, Legea nr. 164/2014 prevede doar o modalitate diferită de plată a despăgubirilor, pe când în cazul cererilor nesoluționate încă, legea reglementează și o nouă procedură de stabilire a despăgubirilor. De altfel, prin intrarea în vigoare a Legii nr. 164/2014 nu este îngrădit nici liberul acces la justiție, controlul actelor administrative emise în procedura de stabilire și plată a despăgubirilor putând fi exercitat la cererea persoanei îndreptățite prin intermediul instanțelor de contencios administrativ. Totodată, conform principiului aplicării imediate a legii noi, aceasta devine incidentă și în cazul executărilor silite declanșate după intrarea sa în vigoare, potrivit art. 11 alin. (3) din Legea nr. 164/2014. Prin urmare, având în vedere că Legea nr. 164/2014 a fost adoptată în vederea eficientizării și accelerării soluționării cererilor de despăgubire și plată a despăgubirilor prevăzute de Legea nr. 290/2003 și, respectiv, Legea nr. 9/1998, nu se poate reține că aceasta ar contraveni prevederilor art. 44 alin. (1) și (2) din Constituție privind garantarea și ocrotirea dreptului de proprietate privată.

20. **Tribunalul București — Secția a II-a contencios administrativ și fiscal** consideră că prevederile legale criticate sunt conforme dispozițiilor Constituției, întrucât nu au fost aduse restrângeri ale drepturilor persoanelor îndreptățite, iar statul român nu numai că nu a refuzat plata despăgubirilor, ci dimpotrivă, s-a obligat la plata eșalonată a sumelor prevăzute în deciziile de plată și hotărârile prin care se stabilește cuantumul despăgubirilor. Invocă în acest sens, jurisprudența Curții Constituționale și a Curții Europene a Drepturilor Omului.

21. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

22. **Guvernul** consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Precizează că normele de procedură criticate se aplică numai pentru viitor, fără a institui un tratament discriminatoriu între destinatarii lor, potrivit art. 1 alin. (1) din Legea nr. 164/2014. În raport de prevederile art. 21 alin. (3) din Constituție, menționează că prevederile de lege criticate nu reprezintă o încălcare a accesului liber la justiție, deoarece legea prevede posibilitatea persoanei îndreptățite de a se adresa instanței judecătorești atât în cazul în care este nemulțumită de soluția dată, cât și în cazul în care entitatea investită de lege nu emite decizia în termenele prevăzute de lege, iar suspendarea executării silite reprezintă efectul legal inerent al plății eșalonate. Cu privire la critica de neconstituționalitate a art. 10 prin raportare la art. 44 din Constituție, menționează că, problema de drept a plății eșalonate a mai fost supusă controlului de constituționalitate în raport cu critici similare, iar prin mai multe decizii (spre exemplu, Decizia nr. 24 din 17 ianuarie 2012, Decizia nr. 188 din 2 martie 2010, Decizia nr. 190 din 2 martie 2010, Decizia nr. 712 din 25 mai 2010, deciziile nr. 1.534 și 1.535 din 28 noiembrie 2011), Curtea Constituțională a constatat constituționalitatea dispozițiilor legale care prevăd măsuri de eșalonare. În plus, precizează că măsurile reglementate au un caracter pozitiv, în sensul că Guvernul recunoaște obligația de plată a autorității statale și se obligă la plata despăgubirilor, modalitatea de executare fiind impusă de situația de excepție pe care o reprezintă, pe de o parte, proporția deosebit de semnificativă a creanțelor astfel acumulate împotriva statului și, pe de altă parte, stabilitatea economică a statului român, în actualul context de criză economică națională și internațională. Raportat la dispozițiile art. 147 alin. (4) din Constituție, menționează că, o dată cu intrarea în vigoare a Legii nr. 164/2014, plata efectivă a sumelor stabilite prin acte administrative se face potrivit prevederilor art. 3 alin. (2) și art. 10 alin. (1) din lege, în termen de 5 ani (iar nu de 10 ani, astfel cum era prevăzut în Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 10/2013, declarată neconstituțională). În final, apreciază că dispozițiile art. 53 din Constituție invocate de autorii excepției nu sunt incidente în cauza de față, nefiind vorba de restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți.

23. **Avocatul Poporului** consideră că prevederile art. 3, art. 10 și art. 11 din Legea nr. 164/2014 sunt constituționale. Reține că dispozițiile art. 44 alin. (2) și art. 53 alin. (1) din Constituție nu sunt încălcate, de vreme ce plata despăgubirilor stabilite prin acte administrative se efectuează în ordinea cronologică a emiterii acestora, în tranșe anuale egale, eșalonat, pe o perioadă de 5 ani, începând cu data de 1 ianuarie 2015. În aplicarea dispozițiilor art. 44 alin. (1) teza a doua din Constituție, legiuitorul poate să reglementeze în mod diferit modul de plată a despăgubirilor acordate în temeiul Legii nr. 9/1998 și al Legii nr. 290/2003, chiar dacă acestea au fost stabilite prin hotărâri judecătorești, atât timp cât dreptul de proprietate nu este suprimat. Dispozițiile criticate din Legea nr. 164/2014 conduc la acordarea despăgubirilor în 5 tranșe, mod diferit față de cel stabilit în temeiul vechii legi, fiind justificate și de contextul economico-financiar cu care se confruntă statul. În plus, normele criticate nu neagă dreptul beneficiarilor la plata despăgubirilor, ci instituie un nou sistem de acordare, motiv pentru care intervenția unui act normativ nou, prin care legiuitorul a înțeles să instituie o serie de măsuri pentru finalizarea procesului de soluționare a cererilor formulate în temeiul Legii nr. 9/1998 și al Legii nr. 290/2003 nu este de natură să realizeze o restrângere

a exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți. În ceea ce privește pretinsa încălcare a dispozițiilor art. 147 alin. (4) din Legea fundamentală, menționează că aceasta nu poate fi reținută, întrucât considerentele Deciziei Curții Constituționale nr. 528 din 12 decembrie 2013 nu pot fi aplicate *mutatis mutandis* la situația legislativă actuală, și anume la Legea nr. 164/2014, pentru că se referă la soluții legislative actuale. Consideră, de asemenea, că prevederile sunt constituționale, acestea fiind aplicabile tuturor celor prevăzuți de ipoteza normei după intrarea acesteia în vigoare și având domeniul lor propriu de aplicare. Un act normativ nou (în speță, Legea nr. 164/2014) nu face altceva decât să refuze supraviețuirea anumitor dispoziții din legea veche (Legea nr. 9/1998), cu privire la modalitatea de despăgubire a persoanelor îndreptățite și să reglementeze modul de acțiune în timpul următor intrării ei în vigoare, adică în domeniul ei propriu de aplicare. Ca atare, intervenția unui act normativ nou, prin care legiuitorul a înțeles să instituie o serie de măsuri pentru finalizarea procesului de soluționare a cererilor formulate în temeiul Legii nr. 9/1998 și al Legii nr. 290/2003, nu este de natură să creeze discriminări sau o restrângere a exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți.

24. Avocatul Poporului mai precizează că, în cazul dispozițiilor art. 3 alin. (2) din Legea nr. 164/2014, constituționalitatea acestora ar putea fi pusă în discuție prin raportare la art. 21 din Constituție, doar în măsura în care partea interesată, în speță Autoritatea Națională pentru Restituirea Proprietăților sau instanța din oficiu, în virtutea rolului ei activ, ar fi invocat excepția prematurității cererii de chemare în judecată, pe motiv că noile termene prevăzute de noul act normativ se aplică și cererilor aflate pe rolul instanțelor judecătorești. Or, din moment ce instanța de judecată nu s-a pronunțat în acest sens, iar cursul procesului nu a fost suprimat, normele criticate, prin raportare la art. 21 din Constituție, sunt constituționale.

25. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actele de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, notele scrise depuse de Autoritatea Națională pentru Restituirea Proprietăților, concluziile procurorului, prevederile legale criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

26. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

27. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie, potrivit actelor de sesizare, prevederile art. 3, art. 10 și art. 11 din Legea nr. 164/2014 privind unele măsuri pentru accelerarea și finalizarea procesului de soluționare a cererilor formulate în temeiul Legii nr. 9/1998 privind acordarea de compensații cetățenilor români pentru bunurile trecute în proprietatea statului bulgar în urma aplicării Tratatului dintre România și Bulgaria, semnat la Craiova la 7 septembrie 1940, precum și al Legii nr. 290/2003 privind acordarea de despăgubiri sau compensații cetățenilor români pentru bunurile proprietate a acestora, sechestrare, reținute sau rămase în Basarabia, Bucovina de Nord și Ținutul Herța, ca urmare a stării de război și a aplicării Tratatului de Pace între România și Puterile Aliate

și Asociate, semnat la Paris la 10 februarie 1947, și pentru modificarea unor acte normative, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 910 din 15 decembrie 2014. Din examinarea criticilor de neconstituționalitate în ceea ce privește art. 3 din Legea nr. 164/2014, Curtea observă că, în realitate, acest text de lege este criticat doar sub aspectul conținutului alin. (2), astfel încât, Curtea Constituțională urmează a soluționa excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 3 alin. (2), art. 10 și art. 11 din Legea nr. 164/2014, care au următorul cuprins:

— Art. 3 alin. (2): „*Dispozițiile prezentei legi referitoare la plata despăgubirilor se aplică cererilor soluționate până la data intrării în vigoare a prezentei legi, pentru care nu s-a efectuat plata, cererilor nesoluționate până la data intrării în vigoare a prezentei legi, precum și cauzelor aflate pe rolul instanțelor judecătorești, având ca obiect acordarea de despăgubiri în baza Legii nr. 9/1998, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și a Legii nr. 290/2003, cu modificările și completările ulterioare.*”;

— Art. 10: „(1) *Plata despăgubirilor stabilite prin actele administrative prevăzute la art. 9 lit. a) și b) se efectuează în ordinea cronologică a emiterii acestora, în tranșe anuale egale, eșalonat, pe o perioadă de 5 ani, începând cu data de 1 ianuarie 2015.*

2) *Plata despăgubirilor stabilite prin actele administrative prevăzute la art. 9 lit. c) și d) se efectuează în ordinea cronologică a emiterii acestora, în tranșe anuale egale, eșalonat, pe o perioadă de 5 ani, începând cu anul următor emiterii deciziilor de validare.*

(3) *Plata sumelor de bani stabilite prin hotărâri judecătorești, rămase definitive și irevocabile sau, în cazul proceselor începute după data de 15 februarie 2013, rămase definitive, până la data intrării în vigoare a prezentei legi, se efectuează în tranșe anuale egale, eșalonat, pe o perioadă de 5 ani, începând cu data de 1 ianuarie 2015.*

(4) *Sumele neplătite, aferente hotărârilor judecătorești prevăzute la alin. (3) și actelor administrative prevăzute la art. 9 lit. a) și b), se actualizează cu indicele de creștere a prețurilor de consum pentru perioada de la momentul rămânerii irevocabile/definitive, respectiv al emiterii acestora, până la data intrării în vigoare a prezentei legi, și constituie obligații de plată, în tranșe, în condițiile prezentei legi. Actualizarea sumei se face prin decizie a președintelui Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților.*

(5) *Sumele aferente actelor administrative prevăzute la art. 9 lit. c) se actualizează prin decizia de validare cu indicele de creștere a prețurilor de consum, pentru perioada de la momentul emiterii hotărârilor până la data intrării în vigoare a prezentei legi, și constituie obligații de plată, în tranșe, în condițiile prezentei legi.*

(6) *Pentru fiecare tranșă anuală, Autoritatea Națională pentru Restituirea Proprietăților emite un titlu de plată. Titlul de plată, în original, se comunică, în cel mult 5 zile de la emiterie, Ministerului Finanțelor Publice și persoanelor îndreptățite.*

(7) *Cuantumul unei tranșe anuale nu poate fi mai mic de 20.000 lei. În cazul în care suma ce trebuie plătită este mai mică decât 20.000 lei, aceasta va fi achitată integral, într-o singură tranșă.*”;

— Art. 11: „(1) *Plata sumelor stabilite prin titlurile de plată se efectuează de către Ministerul Finanțelor Publice, în termen de cel mult 180 de zile de la data emiterii acestora.*

(2) *Procedura de plată se aprobă prin ordin al ministrului finanțelor publice, până la data de 31 decembrie 2014, care se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.*

(3) *Orice procedură de executare silită se suspendă de drept, până la împlinirea termenelor la care devin scadente obligațiile de plată prevăzute în titlurile de plată emise conform art. 10 alin. (6)."*

28. În opinia autorilor excepției, textele de lege criticate contravin dispozițiilor din Constituție cuprinse în art. 1 alin. (4) privind principiul separației și echilibrului puterilor în stat, art. 11 alin. (2) potrivit căruia „*Tratatul ratificate de Parlament, potrivit legii, fac parte din dreptul intern*”, art. 15 alin. (2) privind principiul neretroactivității legii, cu excepția legii penale sau contravenționale mai favorabile, art. 16 alin. (1) privind egalitatea în drepturi, art. 21 alin. (3) privind dreptul la un proces echitabil și la soluționarea cauzei într-un termen rezonabil, art. 44 privind dreptul de proprietate privată, art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, art. 147 alin. (4) privind efectele deciziilor Curții Constituționale și art. 148 alin. (2) potrivit căruia „*Ca urmare a aderării, prevederile tratatelor constitutive ale Uniunii Europene, precum și celelalte reglementări comunitare cu caracter obligatoriu, au prioritate față de dispozițiile contrare din legile interne, cu respectarea prevederilor actului de aderare*”. De asemenea, sunt invocate dispozițiile art. 6 privind dreptul la un proces echitabil din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, precum și ale art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenție, privind dreptul la respectarea bunurilor.

29. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că prevederile art. 3 alin. (2), art. 10 și art. 11 din Legea nr. 164/2014 au mai format obiect al controlului de constituționalitate, iar prin mai multe decizii (spre exemplu, Deciziile nr. 855 și nr. 865, ambele din 10 decembrie 2015, publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 166 din 4 martie 2016, Decizia nr. 120 din 3 martie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 384 din 20 mai 2016, Decizia nr. 173 din 29 martie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 378 din 17 mai 2016, Decizia nr. 213 din 12 aprilie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 439 din 13 iunie 2016), instanța de contencios constituțional a respins, ca neîntemeiate, excepțiile de neconstituționalitate. Astfel, Curtea a statuat, în esență, că recunoscând dreptul la despăgubire născut sub imperiul vechii legi, prevederile legale criticate care instituie reguli privind plata despăgubirilor nu au caracter retroactiv. Ipoteza avută în vedere de prevederile art. 3 alin. (2) din Legea nr. 164/2014 este aceea a unei obligații neexecutate, deci a unei situații juridice în curs, față de care noua reglementare nu poate fi decât imediat aplicabilă. Totodată, Curtea a observat că prevederile de lege criticate dispun pentru viitor, urmând a fi aplicate de la data intrării în vigoare a Legii nr. 164/2014, respectiv 18 decembrie 2014.

30. Curtea Constituțională a mai reținut că mecanismul eșalonării plății, ca modalitate de executare, poate fi considerat ca fiind în concordanță cu considerentele consacrate de jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, dacă sunt respectate anumite condiții: tranșe de efectuare a plăților intermediare precis determinate, termen rezonabil de executare integrală, acoperirea eventualei devalorizări a sumei datorate (a

se vedea, în acest sens, Decizia Curții Constituționale nr. 602 din 1 octombrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 859 din 18 noiembrie 2015). Curtea a constatat că prevederile art. 10 din Legea nr. 164/2014 îndeplinesc aceste condiții, stabilind un termen de 5 ani pentru eșalonarea plății, precum și obligația de actualizare a sumelor neplătite cu indicele de creștere a prețurilor de consum. Măsura instituită de reeșalonare a unor debite ale statului pe o durată de 5 ani, poate fi considerată, așadar, de natură a menține un just echilibru între interesele debitorului — stat și cele ale creditorului — persoană îndreptățită la despăgubiri, de vreme ce persoana îndreptățită nu suportă o sarcină disproporționată și excesivă în privința dreptului său de a beneficia de despăgubirile acordate prin lege. De asemenea, eșalonarea pe o perioadă de 5 ani a plății sumelor reprezentând despăgubiri fiind o măsură de natură a păstra un just echilibru între interesele persoanelor îndreptățite la despăgubire și interesul general al colectivității, urmărește principiile stabilite în jurisprudența Curții Constituționale și a Curții Europene a Drepturilor Omului, astfel încât nu se poate considera că, prin această măsură, statul afectează esența dreptului de proprietate privată al beneficiarilor de despăgubiri în temeiul Legii nr. 9/1998 și al Legii nr. 290/2003. Aceasta cu atât mai mult cu cât statul, prin caracterul său social — valoare constituțională instituită de art. 1 alin. (3) din Legea fundamentală — are obligația de a imprima acțiunilor sale cu caracter economic un conținut just proporționat, astfel încât să asigure tuturor cetățenilor săi exercitarea efectivă a tuturor drepturilor și libertăților lor fundamentale.

31. Ca atare, referitor la dispozițiile art. 21 alin. (3) și art. 44 din Constituție, precum și ale art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și ale art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenție, Curtea a constatat că acestea nu sunt încălcate.

32. Referitor la invocarea dispozițiilor art. 16 din Constituție, Curtea a reținut, în acord cu jurisprudența sa, că aplicarea unui regim juridic temporal diferit nu poate crea o stare de discriminare între diverse persoane, în funcție de actul normativ incident fiecăreia. Raportat la situația de față, inegalitatea de tratament juridic prin comparație cu acele persoane care au beneficiat de plata despăgubirilor anterior intrării în vigoare a Legii nr. 164/2014, nu reprezintă un viciu de neconstituționalitate, fiind rezultatul unor regimuri juridice diferite, aplicate succesiv în timp, incidente în virtutea principiului *tempus regit actum*.

33. Referitor la invocarea în susținerea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor constituționale ale art. 1 alin. (4) privind principiul separației și echilibrului puterilor în stat, Curtea a constatat că această critică nu poate fi reținută, întrucât, astfel cum s-a arătat mai sus, legiuitorul nu refuză plata despăgubirilor stabilite conform Legii nr. 9/1998 și Legii nr. 290/2003, ci stabilește anumite măsuri pentru finalizarea procesului de despăgubire.

34. În ceea ce privește critica de neconstituționalitate a soluției legislative de suspendare de drept a oricărei proceduri de executare silită, până la împlinirea termenelor la care devin scadente obligațiile de plată prevăzute în titlurile de plată, Curtea a reținut că această măsură este necesară pentru a se putea realiza scopul avut în vedere de legiuitor, respectiv finalizarea procesului de despăgubire a tuturor cetățenilor români siliți să își

abandoneze bunurile în teritorii cedate de România prin tratate internaționale, în contextul în care în prezent sunt declanșate proceduri individuale de executare silită, care, în mod inevitabil, au ca efect blocaje în funcționarea instituțiilor publice cu atribuții în materie și care duc la soluționarea selectivă a dosarelor pentru un număr mic de beneficiari. Lipsa de intervenție în acest sens ar avea ca rezultat imposibilitatea plății în ordine cronologică a despăgubirilor și plata de cheltuieli accesorii drepturilor cuvenite, împovărătoare pentru statul român, în condițiile în care acesta este preocupat de menținerea echilibrului bugetar.

35. De asemenea, Curtea a reținut că prevederile art. 53 din Constituție nu au incidență în cauză, deoarece nu s-a constatat restrângerea exercițiului vreunui drept sau al vreunei libertăți fundamentale și, prin urmare, ipoteza prevăzută de norma constituțională invocată nu este aplicabilă în cauză.

36. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine reconsiderarea jurisprudenței Curții Constituționale, atât soluția, cât și considerentele cuprinse în deciziile menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

37. Distinct de acestea, referitor la critica de neconstituționalitate, formulată punctual în Dosarul nr. 1.366D/2015, în privința prevederilor art. 10 alin. (6) din Legea nr. 164/2014, Curtea reține că normele de lege criticate instituie reguli procedurale privind efectuarea plății despăgubirilor deja stabilite, în sensul că pentru fiecare tranșă anuală, Autoritatea Națională pentru Restituirea Proprietăților emite un titlu de plată, care se comunică, în cel mult 5 zile de la emitere, Ministerului Finanțelor Publice și persoanelor îndreptățite. Astfel, contrar susținerilor autoarei excepției, titlul de plată la care art. 10 alin. (6) din Legea

nr. 164/2014 face referire, nu are semnificația invalidării titlurilor existente prin care s-a stabilit dreptul la despăgubiri și cuantumul acestora, titluri reprezentate fie de acte administrative (art. 9 din Legea nr. 164/2014), fie de hotărâri judecătorești definitive și irevocabile sau, în cazul proceselor începute după data de 15 februarie 2013, rămase definitive, până la data intrării în vigoare a prezentei legi [art. 10 alin. (3) din Legea nr. 164/2014].

38. Totodată, referitor la criticile de neconstituționalitate formulate în raport de art. 147 alin. (4) din Constituție, prin prisma invocării Deciziei Curții Constituționale nr. 528 din 12 decembrie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 63 din 24 ianuarie 2014, Curtea constată că acestea nu pot fi reținute, de vreme ce considerentele și soluția deciziei menționate nu pot fi aplicate *mutatis mutandis* la soluția legislativă criticată. Astfel, prin decizia menționată, instanța de contencios constituțional a statuat că instituirea unui termen de 10 ani pentru executarea unei creanțe asupra statului „nu satisface exigențele unui termen rezonabil, care să asigure deplina valorificare a dreptului de creanță, constituind o ingerință disproporționată asupra dreptului”. Or, prin Legea nr. 164/2014, legiuitorul, preocupat de finalizarea procesului de soluționare a cererilor formulate în temeiul Legii nr. 9/1998 și al Legii nr. 290/2003, a înțeles să confere eficacitate dreptului de proprietate al persoanelor îndreptățite la obținerea de despăgubiri, instituind un termen de 5 ani pentru plata despăgubirilor.

39. În final, Curtea constată că dispozițiile art. 148 alin. (2) din Constituție nu au incidență în cauză.

40. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu majoritate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Doina Șencu, Victor Șencu și Simona Chiran în Dosarul nr. 30.134/299/2015 al Judecătoriei Sectorului 1 București, de Mariana Caimacan în Dosarul nr. 6.630/3/2013* al Tribunalului București — Secția a II-a (fosta Secție a IX-a) contencios administrativ și fiscal, precum și de Maria Leahu, Adrian Sever Leahu, Corin Leahu, Rudolf Marcel Mixich în Dosarul nr. 86.785/299/2015 al Judecătoriei Sectorului 1 București și constată că prevederile art. 3 alin. (2), art. 10 și art. 11 din Legea nr. 164/2014 privind unele măsuri pentru accelerarea și finalizarea procesului de soluționare a cererilor formulate în temeiul Legii nr. 9/1998 privind acordarea de compensații cetățenilor români pentru bunurile trecute în proprietatea statului bulgar în urma aplicării Tratatului dintre România și Bulgaria, semnat la Craiova la 7 septembrie 1940, precum și al Legii nr. 290/2003 privind acordarea de despăgubiri sau compensații cetățenilor români pentru bunurile proprietate a acestora, sechestrare, reținute sau rămase în Basarabia, Bucovina de Nord și Ținutul Herța, ca urmare a stării de război și a aplicării Tratatului de Pace între România și Puterile Aliate și Asociate, semnat la Paris la 10 februarie 1947, și pentru modificarea unor acte normative sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătoriei Sectorului 1 București și Tribunalului București — Secția a II-a (fosta Secție a IX-a) contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 21 iunie 2016.

PREȘEDINTE,

prof. univ. dr. **MONA-MARIA PIVNICERU**

Magistrat-asistent,
Simina Popescu

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL TRANSPORTURILOR

Nr. 1.150 din 20 septembrie 2016

MINISTERUL AFACERILOR INTERNE

Nr. 160 din 13 octombrie 2016

ORDIN

privind modificarea și completarea Ordinului ministrului administrației și internelor și al ministrului transporturilor și infrastructurii nr. 108/368/2010 pentru aprobarea Procedurilor de suspendare a dreptului de utilizare a unui autovehicul prin reținerea certificatului de înmatriculare și a plăcuțelor cu numărul de înmatriculare

În temeiul prevederilor art. 13 alin. (4) și art. 19 din Hotărârea Guvernului nr. 69/2012 privind stabilirea încălcărilor cu caracter contravențional ale prevederilor Regulamentului (CE) nr. 1.071/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 21 octombrie 2009 de stabilire a unor norme comune privind condițiile care trebuie îndeplinite pentru exercitarea ocupației de operator de transport rutier și de abrogare a Directivei 96/26/CE a Consiliului, ale Regulamentului (CE) nr. 1.072/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 21 octombrie 2009 privind normele comune pentru accesul la piața transportului rutier internațional de mărfuri, ale Regulamentului (CE) nr. 1.073/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 21 octombrie 2009 privind normele comune pentru accesul la piața internațională a serviciilor de transport cu autocarul și autobuzul și de modificare a Regulamentului (CE) nr. 561/2006 și ale Ordonanței Guvernului nr. 27/2011 privind transporturile rutiere și ale normelor de aplicare a acesteia, precum și a sancțiunilor contravenționale și a altor măsuri aferente aplicabile în cazul constatării încălcărilor, cu modificările și completările ulterioare, ale art. 7 lit. r) și s) din Regulamentul de organizare și funcționare a Inspectoratului de Stat pentru Controlul în Transportul Rutier, prevăzut în anexa nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 1.088/2011 privind organizarea și funcționarea Inspectoratului de Stat pentru Controlul în Transportul Rutier, ale Legii nr. 352/2015 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 26/2011 privind înființarea Inspectoratului de Stat pentru Controlul în Transportul Rutier, ale art. 5 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 21/2015 privind organizarea și funcționarea Ministerului Transporturilor, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 7 alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 30/2007 privind organizarea și funcționarea Ministerului Afacerilor Interne, aprobată cu modificări prin Legea nr. 15/2008, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul transporturilor și ministrul afacerilor interne emit următorul ordin:

Art. I. — Ordinul ministrului administrației și internelor și al ministrului transporturilor și infrastructurii nr. 108/368/2010 pentru aprobarea Procedurilor de suspendare a dreptului de utilizare a unui autovehicul prin reținerea certificatului de înmatriculare și a plăcuțelor cu numărul de înmatriculare, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 330 din 19 mai 2010, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. **Titlul ordinului se modifică și va avea următorul cuprins:**

„ORDIN

pentru aprobarea Procedurii privind aplicarea măsurii de suspendare a dreptului de utilizare a unui autovehicul prin reținerea plăcuțelor cu numărul de înmatriculare și a certificatului de înmatriculare, precum și a Procedurii privind modalitatea concretă prin care contravenientul face dovada îndeplinirii condițiilor legale pentru continuarea transportului/deplasării, precum și condițiile necesare care trebuie îndeplinite pentru încetarea măsurii de imobilizare”

2. **Articolul 1 se modifică și va avea următorul cuprins:**

Art. 1. — Se aprobă Procedura privind aplicarea măsurii de suspendare a dreptului de utilizare a unui autovehicul prin reținerea plăcuțelor cu numărul de înmatriculare și a certificatului de înmatriculare, prevăzută în anexa nr. 1, care face parte

integrantă din prezentul ordin, precum și Procedura privind modalitatea concretă prin care contravenientul face dovada îndeplinirii condițiilor legale pentru continuarea transportului/deplasării, precum și condițiile necesare care trebuie îndeplinite pentru încetarea măsurii de imobilizare, prevăzută în anexa nr. 2, care face parte integrantă din prezentul ordin.”

3. **Anexa se modifică și se înlocuiește cu anexa nr. 1 la prezentul ordin.**

4. **După anexa nr. 1 se introduce o nouă anexă, anexa nr. 2, având cuprinsul prevăzut în anexa nr. 2 la prezentul ordin.**

Art. II. — Anexele nr. 1 și 2 fac parte integrantă din prezentul ordin.

Art. III. — Începând cu data de 1 ianuarie 2017, sintagma „inspectorat teritorial” din cuprinsul Ordinului ministrului administrației și internelor și al ministrului transporturilor și infrastructurii nr. 108/368/2010, cu modificările și completările ulterioare, se înlocuiește cu sintagma „inspectorat regional”, în conformitate cu prevederile Legii nr. 352/2015 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 26/2011 privind înființarea Inspectoratului de Stat pentru Controlul în Transportul Rutier.

Art. IV. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul transporturilor,
Petru Sorin Bușe

p. Ministrul afacerilor interne,
Ioan Buda,
secretar de stat

PROCEDURĂ**privind aplicarea măsurii de suspendare a dreptului de utilizare a unui autovehicul prin reținerea plăcuțelor cu numărul de înmatriculare și a certificatului de înmatriculare****SECȚIUNEA 1****Dispoziții generale**

Art. 1. — Inspectorii din cadrul Inspectoratului de Stat pentru Controlul în Transportul Rutier (*I.S.C.T.R.*), denumiți în continuare *inspectori*, ori, după caz, ofițerii și/sau agenții de poliție din cadrul Poliției Române care au calitatea de polițiști rutieri, denumiți în continuare *polițiști rutieri*, aplică, potrivit legii și în baza competențelor ce le revin, măsura de suspendare a dreptului de utilizare a unui autovehicul prin reținerea plăcuțelor cu numărul de înmatriculare și a certificatului de înmatriculare, denumită în continuare *măsura de suspendare*, atunci când constată contravenții pentru care legislația în vigoare prevede o astfel de măsură.

Art. 2. — (1) Oprirea unui autovehicul pentru control se face, de regulă, în afara părții carosabile, iar acolo unde nu există asemenea condiții, cât mai aproape de marginea din dreapta a drumului, pe acostament sau lângă bordură ori în spațiile destinate parcării. Dacă drumul este intens circulat, oprirea se face pe o arteră laterală, pentru a nu stânjeni circulația celorlalte vehicule. Pe timpul nopții, aceste locuri trebuie să fie iluminate.

(2) Nu se permite oprirea vehiculelor pentru control în curbe, pe sectoare de drum înclinat, unde vizibilitatea este redusă, în intersecții, pe trecerile pentru pietoni, pe porțiuni de drumuri înguste, precum și în orice alte locuri unde s-ar împiedica desfășurarea normală a traficului.

(3) În interiorul localităților, oprirea se face lângă și paralel cu trotuarul, iar în lipsa acestuia, cât mai aproape de marginea din partea dreaptă a drumului, astfel încât să nu fie afectată fluența traficului rutier.

Art. 3. — (1) Măsura de suspendare se realizează prin reținerea plăcuțelor cu numărul de înmatriculare și a certificatului de înmatriculare, aplicându-se și sancțiunea contravențională corespunzătoare.

(2) Reținerea plăcuțelor cu numărul de înmatriculare se face după demontarea acestora de către conducătorul auto, iar atunci când acesta refuză, de către agentul constatator, într-un spațiu destinat parcării. În vederea aplicării măsurii de suspendare, conducătorul auto are obligația de a deplasa autovehiculul în cel mai apropiat loc indicat de agentul constatator.

(3) În raport cu persoana care are calitatea de agent constatator, în caz de neconformare a conducătorului auto:

a) polițistul rutier aplică dispozițiile legale în vigoare privind nerespectarea semnalelor, indicațiilor și dispozițiilor polițistului rutier aflat în exercitarea atribuțiilor de serviciu; sau

b) inspectorul aplică dispozițiile legale în vigoare privind sustragerea de la efectuarea controlului în traficul rutier.

Art. 4. — (1) Din momentul aplicării măsurii de suspendare, atât autovehiculul, cât și marfa sau persoanele transportate se află sub răspunderea juridică a contravenientului, conform legii.

(2) Din momentul aplicării măsurii de suspendare, contravenientul este responsabil pentru eventualele pierderi cauzate terților, inclusiv persoanelor transportate.

(3) Pe perioada în care operează măsura de suspendare, autovehiculul pentru care s-a aplicat această măsură nu poate fi reînmatriculat.

SECȚIUNEA a 2-a**Aplicarea măsurii de suspendare în cazul nedeținerii documentelor specifice transportului efectuat și a documentelor necesare pentru efectuarea pregătirii practice în vederea obținerii permisului de conducere**

Art. 5. — (1) Măsura de suspendare se aplică de către inspectori sau polițiști rutieri, pentru o perioadă de 6 luni, în cazul nedeținerii de către contravenient a documentelor specifice transportului efectuat și a documentelor necesare pentru efectuarea pregătirii practice în vederea obținerii permisului de conducere, după caz, în situațiile prevăzute de legislația în vigoare.

(2) După întocmirea procesului-verbal de constatare a contravenției, agentul constatator aplică măsura de suspendare, întocmind în acest sens procesul-verbal de reținere a plăcuțelor cu numărul de înmatriculare și a certificatului de înmatriculare, denumit în continuare *proces-verbal de reținere*, al cărui model este prevăzut în anexele nr. 1a) și 1b).

(3) Procesul-verbal de reținere se întocmește în două exemplare. Un exemplar se înmânează conducătorului autovehiculului sau, în caz de refuz al primirii, se comunică de către agentul constatator contravenientului.

(4) Suspendarea dreptului de utilizare a autovehiculului operează din momentul încheierii procesului-verbal de reținere, chiar dacă s-au reținut doar plăcuțele cu numărul de înmatriculare.

(5) Motivele pentru care nu a putut fi reținut certificatul de înmatriculare al autovehiculului se înscriu în procesul-verbal de reținere.

(6) În cazurile prevăzute la alin. (1), măsura de suspendare încetează înainte de expirarea termenului de 6 luni, iar plăcuțele cu numărul de înmatriculare și certificatul de înmatriculare se restituie, la cerere, dacă sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiții:

a) au trecut cel puțin 30 de zile de la data înmânării sau, după caz, a comunicării procesului-verbal de reținere;

b) se depune dovada achitării amenzii contravenționale.

(7) Dacă până la expirarea termenului de 6 luni nu se face dovada achitării amenzii contravenționale, măsura de suspendare se prelungește de drept pentru o nouă perioadă de 6 luni.

(8) În cazul prelungirii măsurii de suspendare potrivit alin. (7), aceasta încetează, iar plăcuțele cu numărul de înmatriculare și certificatul de înmatriculare se restituie, la cerere, la data depunerii dovezii achitării amenzii contravenționale.

Art. 6. — (1) Măsura de suspendare se aplică în momentul constatării faptei, cu excepția situației în care autovehiculele controlate transportă animale vii, mărfuri perisabile sau sub temperatură controlată.

(2) În cazul autovehiculelor care transportă animale vii, mărfuri perisabile sau sub temperatură controlată, măsura de suspendare se aplică, ulterior constatării faptei, la locul de descărcare a mărfii sau la sediul/domiciliul contravenientului, după caz, de către inspectorii.

(3) Atunci când fapta săvârșită cu autovehiculele prevăzute la alin. (2) a fost constatată de polițiștii rutieri, actele de constatare se trimit în termen de 3 zile inspectoratului teritorial al I.S.C.T.R. în raza căruia își are sediul operatorul de transport rutier/întreprinderea de transport rutier în cont propriu, pentru a aplica măsura de suspendare la sediul contravenientului.

(4) Atunci când autovehiculele prevăzute la alin. (1), care fac obiectul contravenției, nu sunt deținute de către un operator de transport rutier/o întreprindere de transport rutier în cont propriu, măsura de suspendare se duce la îndeplinire de către inspectoratul teritorial al I.S.C.T.R., împreună cu serviciul rutier/brigada rutieră, în raza căruia/căreia își are sediul/domiciliul contravenientului.

Art. 7. — (1) După aplicarea măsurii de suspendare, certificatul de înmatriculare și plăcuțele cu numărul de înmatriculare, împreună cu o copie a procesului-verbal de constatare a contravenției și o copie a procesului-verbal de reținere, se transmit serviciului rutier din cadrul inspectoratului județean de poliție sau Brigăzii rutiere din cadrul Direcției Generale de Poliție a Municipiului București pe raza căruia/căreia este înmatriculat autovehiculul, în termen de 3 zile de la data constatării faptei.

(2) Atunci când măsura de suspendare a fost aplicată de polițiștii rutieri din cadrul structurilor teritoriale, documentele și plăcuțele cu numărul de înmatriculare prevăzute la alin. (1) se transmit în prima zi lucrătoare care urmează celei în care a fost constatată fapta serviciului rutier din cadrul inspectoratului județean de poliție, Brigăzii Autostrăzi și Misiuni Speciale sau, după caz, Brigăzii rutiere din cadrul Direcției Generale de Poliție a Municipiului București.

(3) Serviciul rutier din cadrul inspectoratului județean de poliție, Brigada Autostrăzi și Misiuni Speciale sau, după caz, Brigada rutieră din cadrul Direcției Generale de Poliție a Municipiului București consemnează mențiunile corespunzătoare în evidențe și transmite documentele prevăzute la alin. (1) inspectoratului județean de poliție sau

Direcției Generale de Poliție a Municipiului București pe raza căruia/căreia este înmatriculat autovehiculul.

(4) Inspectoratul teritorial al I.S.C.T.R. sau Brigada Autostrăzi și Misiuni Speciale/serviciul rutier/brigada rutieră din care face parte agentul constatator care a aplicat măsura de suspendare notifică această măsură deținătorului înscris în certificatul de înmatriculare. Modelul notificării este prevăzut în anexele nr. 1c) și 1d), după caz.

(5) Odată cu notificarea măsurii de suspendare se transmite și o copie a procesului-verbal de reținere.

(6) Contravenientul nu beneficiază de reducerea termenului de suspendare a dreptului de utilizare a autovehiculului, conform prevederilor art. 5 alin. (6), în cazul în care, în cel mult 12 luni de la încetarea măsurii de suspendare, aplicată pentru același autovehicul, săvârșește o faptă pentru care se aplică măsura de suspendare. Serviciul rutier din cadrul inspectoratului județean de poliție sau, după caz, Brigada rutieră din cadrul Direcției Generale de Poliție a Municipiului București pe raza căruia/căreia este înmatriculat autovehiculul notifică măsura de suspendare deținătorului înscris în certificatul de înmatriculare. Modelul notificării este prevăzut în anexa nr. 1e).

Art. 8. — (1) În situația în care autovehiculul este înmatriculat în alt stat, certificatul de înmatriculare și plăcuțele cu numărul de înmatriculare reținute în condițiile prezentei proceduri se transmit serviciului rutier/brigăzii rutiere pe raza căruia/căreia a fost aplicată măsura de suspendare, împreună cu o copie a procesului-verbal de constatare a contravenției și o copie a procesului-verbal de reținere, unde se păstrează până la expirarea termenului de suspendare sau până în momentul îndeplinirii condițiilor pentru reducerea termenului de suspendare, după caz.

(2) După întocmirea procesului-verbal de reținere, agentul constatator completează o notificare către deținătorul înscris în certificatul de înmatriculare privind aplicarea măsurii de suspendare, al cărei model este prevăzut în anexele nr. 1f) și 1g), după caz.

(3) Notificarea prevăzută la alin. (2) se întocmește în două exemplare, dintre care un exemplar se înmânează conducătorului autovehiculului.

(4) Serviciul rutier/Brigada rutieră notifică măsura de suspendare în scris, în termen de 15 zile, Direcției rutiere din cadrul Inspectoratului General al Poliției Române.

(5) În baza notificării, Direcția rutieră informează, în termen de 5 zile de la primirea acesteia, ambasada din România a statului în care este înmatriculat vehiculul în cauză.

(6) La expirarea termenului de suspendare, în cazul în care nu s-a făcut dovada achitării amenzii contravenționale, certificatul de înmatriculare și plăcuțele cu numărul de înmatriculare reținute se transmit Direcției rutiere.

Art. 9. — Anexele nr. 1a)–1g) fac parte integrantă din prezenta procedură.

ANEXA Nr. 1a)
la procedură

— model —

ROMÂNIA
MINISTERUL TRANSPORTURILOR
INSPECTORATUL DE STAT PENTRU CONTROLUL ÎN TRANSPORTUL RUTIER
Inspectoratul Teritorial

PROCES - VERBAL
de reținere a plăcuțelor cu numărul de înmatriculare și a certificatului de înmatriculare

Seria nr.

În ziua luna anul, locul, localitatea, județul (sectorul), subsemnatul, în calitate de la Inspectoratul de Stat pentru Controlul în Transportul Rutier — *I.S.C.T.R.*, Inspectoratul Teritorial, Legitimația de control nr., în temeiul art. din, dispun suspendarea dreptului de utilizare a vehiculului înmatriculat în, cu nr. de (statul) înmatriculare pentru o perioadă de 6 luni, drept care am procedat la reținerea următoarelor:

[] DA [] NU

— Certificatul de înmatriculare nr. al vehiculului/(marca) nr.; sau Dovada seria nr. din data de, deținător

Certificatul de înmatriculare nu a fost reținut deoarece

— Plăcuțele cu numărul de înmatriculare, deoarece nu s-a făcut dovada deținerii, fapt constatat și sancționat prin Procesul-verbal de constatare și sancționare contravențională seria nr. din data de: ziua luna anul

Starea plăcuțelor de înmatriculare/certificatului de înmatriculare:

— plăcuțele cu numărul de înmatriculare sunt/nu sunt deteriorate

— certificatul de înmatriculare este/nu este deteriorat

Plăcuțele cu numărul de înmatriculare împreună cu certificatul de înmatriculare/dovada, o copie a procesului-verbal de constatare a contravenției și o copie a procesului-verbal de reținere a plăcuțelor cu numărul de înmatriculare și a certificatului de înmatriculare se transmit serviciului rutier din cadrul inspectoratului județean de poliție sau Brigăzii rutiere din cadrul Direcției Generale de Poliție a Municipiului București pe a cărui/cărei rază teritorială este înmatriculat vehiculul.

În situația în care autovehiculul este înmatriculat în alt stat, certificatul de înmatriculare și plăcuțele cu numărul de înmatriculare reținute se transmit serviciului rutier/brigăzii rutiere pe raza căruia/căreia a fost aplicată măsura de suspendare, unde se păstrează până la expirarea termenului de suspendare sau până în momentul îndeplinirii condițiilor pentru reducerea termenului de suspendare, după caz. La expirarea termenului de suspendare, certificatul de înmatriculare și plăcuțele cu numărul de înmatriculare reținute se transmit Direcției rutiere din cadrul Inspectoratului General al Poliției Române.

Măsura de suspendare încetează înainte de expirarea termenului de 6 luni, iar plăcuțele cu numărul de înmatriculare și certificatul de înmatriculare se restituie, la cerere, dacă sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiții:

a) au trecut cel puțin 30 de zile de la data înmânării sau, după caz, a comunicării procesului-verbal de reținere a plăcuțelor cu numărul de înmatriculare și a certificatului de înmatriculare;

b) se depune dovada achitării amenzii contravenționale.

Dacă până la expirarea termenului notificat de suspendare nu se depune dovada achitării amenzii contravenționale, măsura de suspendare se prelungește de drept pentru încă 6 luni și încetează, iar plăcuțele cu numărul de înmatriculare și certificatul de înmatriculare se restituie, la cerere, la data depunerii dovezii achitării amenzii contravenționale.

Împotriva măsurii de suspendare se poate formula plângere la instanța de contencios administrativ în condițiile Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare.

Conducerea pe drumurile publice a unui autovehicul sau tractarea unei remorci ale cărei plăcuțe cu numărul de înmatriculare sau de înregistrare au fost retrase constituie infracțiune, prevăzută și pedepsită de art. 334 alin. (4) din Legea nr. 286/2009 privind Codul penal, cu modificările și completările ulterioare.

Semnătura inspectorului

.....

Semnătura de primire a unui exemplar
din prezentul proces-verbal

.....

Data

— model —

ROMÂNIA
MINISTERUL AFACERILOR INTERNE
INSPECTORATUL GENERAL AL POLIȚIEI ROMÂNE

PROCES - VERBAL**de reținere a plăcuțelor cu numărul de înmatriculare și a certificatului de înmatriculare**

Anul, luna, ziua, locul, localitatea, județul (sectorul)
Gradul, numele prenumele, din cadrul,
în temeiul art. din, dispun suspendarea dreptului de utilizare a vehiculului înmatriculat
în/(statul), cu nr. de înmatriculare pentru o perioadă de 6 luni, drept care
am procedat la reținerea următoarelor:

[] DA [] NU

— Certificatul de înmatriculare nr. al vehiculului/(marca) nr.;
sau Dovada seria nr. din data de, deținător

Certificatul de înmatriculare nu a fost reținut deoarece

— Plăcuțele cu numărul de înmatriculare, deoarece nu s-a făcut dovada deținerii,
fapt constat și sancționat prin Procesul-verbal de constatare a contravenției seria nr.
din data de: ziua luna anul

Starea plăcuțelor cu numărul de înmatriculare/certificatului de înmatriculare:

— plăcuțele cu numărul de înmatriculare sunt/nu sunt deteriorate

— certificatul de înmatriculare este/nu este deteriorat

Plăcuțele cu numărul de înmatriculare împreună cu certificatul de înmatriculare/dovada, o copie a
procesului-verbal de constatare a contravenției și o copie a procesului-verbal de reținere a plăcuțelor cu
numărul de înmatriculare și a certificatului de înmatriculare se transmit serviciului rutier din cadrul
inspectoratului județean de poliție sau Brigăzii rutiere din cadrul Direcției Generale de Poliție a Municipiului
București, pe a cărui/cărei rază teritorială este înmatriculat vehiculul.

În situația în care autovehiculul este înmatriculat în alt stat, certificatul de înmatriculare și plăcuțele
cu numărul de înmatriculare reținute se transmit serviciului rutier din cadrul inspectoratului județean de
poliție sau Brigăzii rutiere din cadrul Direcției Generale de Poliție a Municipiului București, pe raza
căruia/căreia a fost aplicată măsura de suspendare, unde se păstrează până la expirarea termenului de
suspendare sau până în momentul îndeplinirii condițiilor pentru reducerea termenului de suspendare,
după caz. La expirarea termenului de suspendare, certificatul de înmatriculare și plăcuțele cu numărul de
înmatriculare reținute se transmit Direcției rutiere din cadrul Inspectoratului General al Poliției Române.

Măsura de suspendare încetează înainte de expirarea termenului de 6 luni, iar plăcuțele cu numărul
de înmatriculare și certificatul de înmatriculare se restituie, la cerere, dacă sunt îndeplinite cumulativ
următoarele condiții:

a) au trecut cel puțin 30 de zile de la data înmânării sau, după caz, a comunicării procesului-verbal
de reținere a plăcuțelor de înmatriculare și a certificatului de înmatriculare;

b) se depune dovada achitării amenzii contravenționale.

Dacă până la expirarea termenului notificat de suspendare nu se depune dovada achitării amenzii
contravenționale, măsura de suspendare se prelungește de drept pentru încă 6 luni și încetează, iar
plăcuțele cu numărul de înmatriculare și certificatul de înmatriculare se restituie, la cerere, la data depunerii
dovezii achitării amenzii contravenționale.

Împotriva măsurii de suspendare se poate formula plângere la instanța de contencios administrativ
în condițiile Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare.

Conducerea pe drumurile publice a unui autovehicul sau tractarea unei remorci ale cărei plăcuțe cu
numărul de înmatriculare sau de înregistrare au fost retrase constituie infracțiune, prevăzută și pedepsită
de art. 334 alin. (4) din Legea nr. 286/2009 privind Codul penal, cu modificările și completările ulterioare.

Semnătura polițistului

.....

Semnătura conducătorului auto/contravenientului

.....

Data

— model —

ROMÂNIA
 MINISTERUL TRANSPORTURILOR
 INSPECTORATUL DE STAT PENTRU CONTROLUL ÎN TRANSPORTUL RUTIER
 Inspectoratul Teritorial

NOTIFICARE
privind suspendarea dreptului de utilizare a autovehiculului
data

Către, cu domiciliul/sediul în, str. nr., bl., sc., ap., județul/sectorul
 Vă comunicăm faptul că, începând cu data de, dreptul de a utiliza autovehiculul marca, cu numărul de înmatriculare este suspendat în conformitate cu prevederile art. din, prin reținerea certificatului și a plăcuțelor cu numărul de înmatriculare, pentru o perioadă de 6 luni.

Măsura de suspendare a fost aplicată de, ca urmare a nerespectării prevederilor legale prevăzute de, de către, la data de

Măsura de suspendare încetează, iar plăcuțele cu numărul de înmatriculare și certificatul de înmatriculare se restituie, la cerere, dacă sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiții:

a) au trecut cel puțin 30 de zile de la data înmânării sau, după caz, a comunicării procesului-verbal de reținere a plăcuțelor cu numărul de înmatriculare și a certificatului de înmatriculare;

b) se depune dovada achitării amenzii contravenționale.

Dacă până la expirarea termenului notificat de suspendare nu se depune dovada achitării amenzii contravenționale, măsura de suspendare se prelungește de drept pentru încă 6 luni și încetează, iar plăcuțele cu numărul de înmatriculare și certificatul de înmatriculare se restituie, la cerere, la data depunerii dovezii achitării amenzii contravenționale.

Împotriva măsurii de suspendare se poate formula plângere la instanța de contencios administrativ în condițiile Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare.

Conducerea pe drumurile publice a unui autovehicul sau tractarea unei remorci ale cărei plăcuțe cu numărul de înmatriculare sau de înregistrare au fost retrase constituie infracțiune, prevăzută și pedepsită de art. 334 alin. (4) din Legea nr. 286/2009 privind Codul penal, cu modificările și completările ulterioare.

Certificatul de înmatriculare și plăcuțele cu numărul de înmatriculare se află la Brigada rutieră/Serviciul rutier din cadrul

Șeful inspectoratului teritorial al Inspectoratului de Stat pentru Controlul în Transport Rutier,

.....

— model —

ROMÂNIA
 MINISTERUL AFACERILOR INTERNE
 INSPECTORATUL GENERAL AL POLIȚIEI ROMÂNE

NOTIFICARE
privind suspendarea dreptului de utilizare a autovehiculului
data

Către, cu domiciliul/sediul în, str. nr., bl., sc., ap., județul/sectorul
 Vă comunicăm faptul că, începând cu data de, dreptul de a utiliza autovehiculul marca, cu numărul de înmatriculare este suspendat în conformitate cu prevederile art. din, prin reținerea certificatului și a plăcuțelor cu numărul de înmatriculare, pentru o perioadă de 6 luni.

Măsura de suspendare a fost aplicată de, ca urmare a nerespectării prevederilor legale prevăzute de, de către, la data de

Măsura de suspendare încetează, iar plăcuțele cu numărul de înmatriculare și certificatul de înmatriculare se restituie, la cerere, dacă sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiții:

a) au trecut cel puțin 30 de zile de la data înmânării sau, după caz, a comunicării procesului-verbal de reținere a plăcuțelor cu numărul de înmatriculare și a certificatului de înmatriculare;

b) se depune dovada achitării amenzii contravenționale.

Dacă până la expirarea termenului notificat de suspendare nu se depune dovada achitării amenzii contravenționale, măsura de suspendare se prelungește de drept pentru încă 6 luni și încetează, iar plăcuțele cu numărul de înmatriculare și certificatul de înmatriculare se restituie, la cerere, la data depunerii dovezii achitării amenzii contravenționale.

Împotriva măsurii de suspendare se poate formula plângere la instanța de contencios administrativ în condițiile Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare.

Conducerea pe drumurile publice a unui autovehicul sau tractarea unei remorci ale cărei plăcuțe cu numărul de înmatriculare sau de înregistrare au fost retrase constituie infracțiune, prevăzută și pedepsită de art. 334 alin. (4) din Legea nr. 286/2009 privind Codul penal, cu modificările și completările ulterioare.

Certificatul de înmatriculare și plăcuțele cu numărul de înmatriculare se află la Serviciul rutier/Brigada rutieră din cadrul

Șeful Serviciului rutier/Brigăzii rutiere,

.....

— model —

ROMÂNIA
MINISTERUL AFACERILOR INTERNE
INSPECTORATUL GENERAL AL POLIȚIEI ROMÂNE

NOTIFICARE
privind suspendarea dreptului de utilizare a autovehiculului

Către, cu domiciliul/sediul în, str. nr., bl., sc., ap., județul/sectorul
Vă comunicăm faptul că, începând cu data de, dreptul de a utiliza autovehiculul marca, cu numărul de înmatriculare este suspendat în conformitate cu prevederile art. din, prin reținerea certificatului și a plăcuțelor cu numărul de înmatriculare, pentru o perioadă de 6 luni.

Măsura de suspendare a fost aplicată de, ca urmare a nerespectării prevederilor legale prevăzute de, de către, la data de

Întrucât de la data încetării ultimei măsuri de suspendare aplicate pentru același autovehicul până la data constatării faptei notificate prin prezenta au trecut mai puțin de 12 luni, în conformitate cu prevederile legale în vigoare, nu puteți beneficia de reducerea termenului de suspendare.

Măsura de suspendare încetează, iar plăcuțele cu numărul de înmatriculare și certificatul de înmatriculare se restituie, la expirarea termenului notificat de suspendare, cu condiția depunerii dovezii achitării amenzii contravenționale.

Împotriva măsurii de suspendare se poate formula plângere la instanța de contencios administrativ în condițiile Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare.

Certificatul de înmatriculare și plăcuțele cu numărul de înmatriculare se află la Serviciul rutier/Brigada rutieră din cadrul

Șeful Serviciului rutier/Brigăzii rutiere,

.....

Data

— model —

ROMÂNIA
MINISTERUL TRANSPORTURILOR
INSPECTORATUL DE STAT PENTRU CONTROLUL ÎN TRANSPORTUL RUTIER
Inspectoratul Teritorial

NOTIFICARE
privind suspendarea dreptului de utilizare a autovehiculului (autovehicul înmatriculat în alt stat)
data

Către, cu domiciliul/sediul în, str. nr., bl., sc., ap., județul/sectorul
Vă comunicăm faptul că, începând cu data de, dreptul de a utiliza autovehiculul marca, cu numărul de înmatriculare este suspendat în conformitate cu prevederile art. din, prin reținerea certificatului și a plăcuțelor cu numărul de înmatriculare, pentru o perioadă de 6 luni.

Măsura de suspendare a fost aplicată de, ca urmare a nerespectării prevederilor legale prevăzute de, de către, la data de

Măsura de suspendare încetează, iar plăcuțele cu numărul de înmatriculare și certificatul de înmatriculare se restituie, la cerere, dacă sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiții:

a) au trecut cel puțin 30 de zile de la data înmânării sau, după caz, a comunicării procesului-verbal de reținere a plăcuțelor cu numărul de înmatriculare și a certificatului de înmatriculare;

b) se depune dovada achitării amenzii contravenționale.

Dacă până la expirarea termenului notificat de suspendare nu se depune dovada achitării amenzii contravenționale, măsura de suspendare se prelungește de drept pentru încă 6 luni și încetează, iar plăcuțele cu numărul de înmatriculare și certificatul de înmatriculare se restituie, la cerere, la data depunerii dovezii achitării amenzii contravenționale.

În cazul în care, de la data încetării ultimei măsuri de suspendare aplicate pentru același autovehicul până la data constatării faptei notificate prin prezenta au trecut mai puțin de 12 luni, în conformitate cu prevederile legale în vigoare, nu puteți beneficia de reducerea termenului de suspendare.

Împotriva măsurii de suspendare se poate formula plângere la instanța de contencios administrativ în condițiile Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare.

Conducerea pe drumurile publice a unui autovehicul sau tractarea unei remorci ale cărei plăcuțe cu numărul de înmatriculare sau de înregistrare au fost retrase constituie infracțiune, prevăzută și pedepsită de art. 334 alin. (4) din Legea nr. 286/2009 privind Codul penal, cu modificările și completările ulterioare.

Certificatul de înmatriculare și plăcuțele cu numărul de înmatriculare se află la Serviciul rutier/Brigada rutieră din cadrul

Inspector,

.....

— model —

ROMÂNIA
MINISTERUL AFACERILOR INTERNE
INSPECTORATUL GENERAL AL POLIȚIEI ROMÂNE**NOTIFICARE****privind suspendarea dreptului de utilizare a autovehiculului (autovehicul înmatriculat în alt stat)
data**

Către, cu domiciliul/sediul în, str. nr., bl., sc., ap., județul/sectorul

Vă comunicăm faptul că, începând cu data de, dreptul de a utiliza autovehiculul marca, cu numărul de înmatriculare este suspendat în conformitate cu prevederile art. din, prin reținerea certificatului și a plăcuțelor cu numărul de înmatriculare, pentru o perioadă de 6 luni.

Măsura de suspendare a fost aplicată de, ca urmare a nerespectării prevederilor legale prevăzute de, de către, la data de

Măsura de suspendare încetează, iar plăcuțele cu numărul de înmatriculare și certificatul de înmatriculare se restituie, la cerere, dacă sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiții:

a) au trecut cel puțin 30 de zile de la data înmânării sau, după caz, a comunicării procesului-verbal de reținere a plăcuțelor cu numărul de înmatriculare și a certificatului de înmatriculare;

b) se depune dovada achitării amenzii contravenționale.

Dacă până la expirarea termenului notificat de suspendare nu se depune dovada achitării amenzii contravenționale, măsura de suspendare se prelungește de drept pentru încă 6 luni și încetează, iar plăcuțele cu numărul de înmatriculare și certificatul de înmatriculare se restituie, la cerere, la data depunerii dovezii achitării amenzii contravenționale.

În cazul în care, de la data încetării ultimei măsuri de suspendare aplicate pentru același autovehicul până la data constatării faptei notificate prin prezenta au trecut mai puțin de 12 luni, în conformitate cu prevederile legale în vigoare, nu puteți beneficia de reducerea termenului de suspendare.

Împotriva măsurii de suspendare se poate formula plângere la instanța de contencios administrativ în condițiile Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare.

Conducerea pe drumurile publice a unui autovehicul sau tractarea unei remorci ale cărei plăcuțe cu numărul de înmatriculare sau de înregistrare au fost retrase constituie infracțiune, prevăzută și pedepsită de art. 334 alin. (4) din Legea nr. 286/2009 privind Codul penal, cu modificările și completările ulterioare.

Certificatul de înmatriculare și plăcuțele cu numărul de înmatriculare se află la Serviciul rutier/Brigada rutieră din cadrul

Polițist rutier,

.....

ANEXA Nr. 2
(Anexa nr. 2 la Ordinul nr. 108/368/2010)**PROCEDURĂ****privind modalitatea concretă prin care contravenientul face dovada
îndeplinirii condițiilor legale pentru continuarea transportului/deplasării,
precum și condițiile necesare care trebuie îndeplinite pentru încetarea măsurii de imobilizare**Art. 1. — Inspectorii din cadrul Inspectoratului de Stat pentru Controlul în Transportul Rutier — *I.S.C.T.R.*, denumiți în continuare *inspectori*, sau, după caz, polițiștii rutieri din cadrul Poliției Române, denumiți în continuare *polițiști rutieri*, potrivit legii și în baza competențelor ce le revin, procedează la imobilizarea vehiculelor, iar permisiunea privind continuarea transportului/deplasării se realizează după ce se face dovada îndeplinirii prevederilor legale în vigoare.

Art. 2. — În cazul aplicării de către inspectorii/polițiștii rutieri a măsurii de imobilizare în conformitate cu prevederile Hotărârii Guvernului nr. 69/2012 privind stabilirea încălcărilor cu caracter contravențional ale prevederilor Regulamentului (CE) nr. 1.071/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 21 octombrie 2009 de stabilire a unor norme comune privind condițiile care trebuie îndeplinite pentru exercitarea ocupației de operator de transport rutier și de abrogare a Directivei 96/26/CE a Consiliului, ale Regulamentului (CE) nr. 1.072/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 21 octombrie 2009 privind normele comune pentru accesul la piața transportului rutier internațional de mărfuri, ale Regulamentului (CE)

nr. 1.073/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 21 octombrie 2009 privind normele comune pentru accesul la piața internațională a serviciilor de transport cu autocarul și autobuzul și de modificare a Regulamentului (CE) nr. 561/2006 și ale Ordonanței Guvernului nr. 27/2011 privind transporturile rutiere și ale normelor de aplicare a acestora, precum și a sancțiunilor contravenționale și a altor măsuri aferente aplicabile în cazul constatării încălcărilor, cu modificările și completările ulterioare, modalitatea prin care contravenientul face dovada îndeplinirii condițiilor legale pentru continuarea transportului/deplasării se realizează după cum urmează:

a) în cazul autovehiculelor utilizate de către persoane juridice/fizice din România, imobilizate fără ridicarea plăcuțelor cu numărul de înmatriculare, contravenientul face dovada îndeplinirii condițiilor legale pentru continuarea transportului/deplasării, prin solicitarea și obținerea de la agentul constatator a unei noi verificări prin care acesta să constate că au fost remediate deficiențele care au atras imobilizarea autovehiculului și că sunt îndeplinite condițiilor legale pentru continuarea transportului/deplasării;

b) în cazul autovehiculelor utilizate de către persoane juridice/fizice din România, imobilizate cu ridicarea plăcuțelor cu numărul de înmatriculare, conducătorul auto sau reprezentantul legal al operatorului de transport rutier/întreprinderii care deține vehiculul imobilizat are obligația de a se deplasa la sediul inspectoratului teritorial/unității de poliție din care fac parte inspectorii/polițiștii rutieri care au aplicat măsura imobilizării pentru a face dovada îndeplinirii condițiilor legale pentru continuarea transportului/a anunța remedierea deficiențelor pentru care a fost aplicată măsura de imobilizare;

c) în cazul în care dovada remedierii deficiențelor care au dus la aplicarea măsurii de imobilizare nu se poate constata din documente, inspectorii/polițiștii rutieri se deplasează la locul imobilizării, în vederea constatării îndeplinirii condițiilor legale pentru continuarea transportului/deplasării;

d) măsura imobilizării aplicată pentru utilizarea la efectuarea transportului rutier a unui vehicul rutier care prezintă defecțiuni tehnice periculoase, stabilite prin reglementările specifice în vigoare, încetează, în cazul în care se face dovada remedierii defecțiunilor, remediare constatată prin dovada eliberată de

Regia Autonomă „Registrul Auto Român” — R.A.R. sau un service auto autorizat de R.A.R., din care rezultă remedierea defecțiunilor pentru care s-a dispus măsura imobilizării, ori printr-o nouă verificare efectuată de inspectori, în cazul defecțiunilor tehnice periculoase constatate vizual sau prin echipamentele aflate în dotarea I.S.C.T.R.;

e) măsura imobilizării aplicată pentru efectuarea transportului rutier de mărfuri cu depășirea maselor maxime autorizate încetează dacă în urma cântăririi autovehiculului/ansamblului de vehicule rutiere se constată îndeplinirea prevederilor legale în vigoare sau dacă acesta a fost descărcat;

f) în cazul autovehiculelor înmatriculate în alte state, utilizate la efectuarea transporturilor rutiere de către operatorul de transport rutier străin/întreprinderea de transport străină, suplimentar față de prevederile de la lit. b), c), d) și e), permisiunea privind reluarea efectuării transportului se acordă după prezentarea de către conducătorul auto a dovezii achitării amenzii aplicate sau a dovezii achitării unei sume egale cu amenda, conform reglementărilor în vigoare.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

